

Kitab Daniel - Nomer Satus Pitung Puluh Loro

Bayangan Fatima: Mbabar Pangaribawa Setan ing Balik Wahyu-wahyu
Kenabian Gréja Katolik

Jeff Pippenger

2024-04-02

Ramalan Fatima iku minangka pakaryané Iblis kang nyiapaké Gréja Katulik supaya masrahaké organisasiné marang dhèwèké nalika dhèwèké nyamar dadi Kristus, awit iku minangka “mahakarya saka pangwasané Iblis—tugu pangéling-éling saka upayané kanggo njumenengaké dhiri ing dhampar supaya mrentah bumi miturut karsané dhéwé.”

Wong-wong kang ora gelem kauntungan saka paseksèn ramalan kang nandhani kalungguhan Fatima ing nuntun Katulikisme, marga saka ora gelem pracaya marang kabisané Iblis nindakaké mujijat, lagi nyawisaké awaké dhéwé kanggo katipu. Ramalan Fatima ngrembug perjuwangan internal ing sajroning Katulikisme, lan peperangané Katulikisme nglawan atheisme.

Perang Katulik nglawan ateisme punika dados pokok pirembuganing ayat kaping patang puluh saking Daniel sewelas. Gegambaran perjuangan punika kawiwitan ing taun 1798, ing ayat kaping patang puluh. Punika kawiwitan kanthi peperangan nalika Napoleon, ratu sisih kidul, nyekel paus dados tawanan ing taun 1798, lan paseksèn ing salebeting ayat punika lajeng dipunpungkasi kanthi ratu sisih lor nyapu sirna ratu sisih kidul ing taun 1989. Ing salebeting sajarah punika (1798 dumugi 1989), kalih pihak ingkang silih satru ing taun 1917 lan 1918, saben-saben dipuntandhani kanthi pralambang kenabian, ingkang nggandhèngaken paseksèn kalihanipun kekalih punika dados satunggal, nanging tetep njagi tema umum ayat punika. Ramalan Fatima mesthi waé minangka ramalan satanis, nanging punika minangka satunggaling pokok pirembugan saking Sabdaning Allah ingkang kenabian, mila punika dados sajarah ingkang kedah dipunmangertosi kanthi leres.

“Mung siji-sijiné kaslametan kanggo jiwa ing wektu iki yaiku nyuwun pituduh ing saben langkah, Apa pangandikané Gusti marang abdiné? Pangandikané Gusti tetep langgeng ing salawas-lawasé. Kitab Suci kudu dadi buku panuntun kita, lan tinimbang nyuwun pitutur marang kawicaksananing manungsa, sarta nampa minangka kayektèn ilahi apa sing dikandhakaké déning manungsa fana, kita kudu nelusuri tembung ramalan kang mesthi. Gusti Allah wis ngandika, lan pangandikané bisa dipercaya, lan kita kudu ngantepaké iman kita marang sawijining ‘Mangkono pangandikané Gusti.’ Gusti Allah ngersakaké supaya kita nyinau kedadéan-kedadéan sing lagi kalakon ing saubengé kita, lan mbandhingaké iku karo pratélan-pratélan ing pangandikané, supaya kita bisa mangertèni yèn kita urip ing dina-dina wekasan. Kita mbutuhaké Kitab Suci kita, lan kita kepéngin ngerti apa sing katulis ana ing jeroné. Wong sing sregep nyinau ramalan bakal oleh ganjaran awujud pambabar kayektèn sing cetha, amarga Gusti Yésus ngandika, ‘Pangandikan Paduka punika kayektèn.’” Signs of the Times, 1 Oktober 1894.

Ing perang proksi kang katelu, kaya dene digambarake ing ayat telulas nganti limalas saka Daniel sewelas, kakuwatan kang ngluhurake awake dhewe kanggo netepake wahyu iku diwedharake. Ayat mau kalaksanan ing taun 200 SM, nalika “wong Romawi campur tangan kanggo mbélani raja Mesir kang isih enom,” lan “netepake manawa dheweke kudu dilindhungi saka karusakan kang dirancang déning Antiochus lan Filipus.” Ayat kasebut lan sajarah taun 200 SM nuduhake manawa sadurunge undhang-undhang Minggu, kanthi alesan mbélani panggantos Putin kang wis saya ringkih, ing mangsa nalika Amérika Sarékat lan Perserikatan Bangsa-Bangsa (Seleukus lan Filipus saka Makedonia) wis netepake arep njupuk tlatah Rusia lan mbagekake kanggo kauntungan bebarengan, Roma kapapan (sundel saka Tirus) bakal wiwit ngunèkaké musiké, nalika dheweke wiwit maju kanggo laku jina karo para ratu ing bumi.

Taun 533, lan dhawuhé Justinian banjur bakal katindakaké manèh kaya kang dipratandhakaké sacara kenabian ing Wahyu pasal telulas, ayat loro, kang nerangaké yèn naga (Roma kaping) bakal maringi telung prakara marang kepausan.

Lan kewan galak kang dakdeleng iku kaya macan tutul, lan sikilé kaya sikilé bruwang, lan cangkeme kaya cangkeme singa; lan naga iku maringi marang dheweke pangwasané, dhamparé, lan panguwasa kang gedhé. Wahyu 13:2.

Naga saka Roma pagan maringake “dhamparé,” (kutha Roma) marang kepausan ing taun 330, nalika Konstantinus mindhah ibukuthané menyang Konstantinopel. Clovis maringake “kakuwatan” militèr marang kepausan wiwit taun 496, lan ing taun 533 Yustinianus maringake “wewenang” sipil marang kepausan. Limang taun sawisé kuwi, Roma pagan nglenggahaké kepausan ing dhampar, kaya sing dilambangaké ing ayat nembelas, telung puluh siji, lan patang puluh siji saka Daniel sewelas. Nalika Amerika Sarékat menang perang proksi kaping telu, kepausan bakal ngalahaké kakuwatan Komunis Rusia sing dadi pokoking wangsit Fatima. Perang-perang proksi iku nggawa tandha kayektèn, awit katelu peperangan mau kabèh kalakon déning pasukan proksi paus.

Tentara proksi kapisan lan pungkasaning kapapaan yaiku Amerika Serikat (Protestantisme murtad). Tentara proksi ing tengah yaiku Nazi-né Ukraina, kang uga dadi tentara proksi Katulik nglawan Rusia Komunis ing perang donya kapindho. Ana telung perang donya, lan ana telung perang proksi. Perang kapindho saka perang donya lan perang proksi padha-padha yaiku Nazisme. Perang sing saiki dumadi ing Ukraina yaiku perang tapel wates kang kapisan netepi ayat sewelas lan rolas ana ing perang Raphia. Perang ing Ukraina saiki lagi katindakake sajrone wektu serangan kapindho saka telung serangan Islam saka bilai katelu, sanadyan Islam ora melu ing perang tartamtu iku.

Paukuman kapisan ditujokaké marang tanah kamulyan rohani ing tanggal 11 September 2001, lan paukuman pungkasan saka telung paukuman iku dumadi nalika undhang-undhang Minggu, lan maneh ditujokaké marang tanah kamulyan rohani. Paukuman kapindho saka telung paukumané Islam saka bilai katelu iku ditujokaké marang tanah kamulyan kuna kang harfiah ing tanggal 7 Oktober 2023. Peperangan iku dumadi ing wewengkon kang padha

persis karo panggonan Ptolemy menang ing perang Raphia. Gusti Yesus ngandika yèn ing dina-dina pungkasan bakal ana peperangan lan pawarta bab peperangan.

Peperangan-peperangan ingkang dipunsebat déning Gusti Yesus punika kalampahan wonten ing sajarah nalika akibat saking saben wahyu dipungenapi, lan Yehezkiel ingkang nyerat kasunyatan punika. Ing sajarah punika dipungambaraken rawuhipun bilai ingkang kaping tiga saking Islam, peperangan kaping kalih lan kaping tiga saking proxy wars, pengulanganipun Perang Sipil Amerika, pengulanganipun perang Révolusi Amerika. Peperangan-peperangan punika kalampahan sajroning sajarah panyegelanipun satus patang puluh sekawan ewu, lan ing wekdal enggal rawuhipun undhang-undhang Minggu, Pangéran badhé ngadegaken wadya-Badanipun dados panji-panji nalika peperangan donya ingkang pungkasan, kaping tiga, kawiwitan, lan nalika Islam saking bilai kaping tiga nambah nesunipun dhateng bangsa-bangsa.

Lan kowé bakal krungu bab perang lan kabar-kabar ngenani perang; awasana, aja nganti kowé giris, awit samubarang iki kudu kalakon, nanging wekasan iku durung tekan. Sebab bangsa bakal nglawan bangsa, lan karajan nglawan karajan; lan bakal ana pailan, pageblug, lan lindhu ana ing manéka papan. Kabèh iku mung wiwitaning kasangsaran. Matius 24:6–8.

Ing wektu panyegelané wong satus patang puluh papat ewu, ana rong golongan umaté Allah kang katetepaké déning kasanggupané kanggo ndeleng lan krungu.

Mulané Aku ngandika marang wong-wong mau nganggo pasemon, awit senjata padha ndeleng, padha ora weruh; lan senjata padha krungu, padha ora krungu lan ora mangerti. Lan ana ing wong-wong mau kawujud ramalané Nabi Yesaya, kang ngandika, Kowe bakal krungu temenan, nanging ora bakal mangerti; lan kowe bakal ndeleng temenan, nanging ora bakal nyumurupi: Awit atiné bangsa iki wis dadi atos, lan kupingé wus kethul pangrungoné, lan mripaté padha ditutup; supaya aja nganti sawayah-wayah padha weruh kalawan mripaté lan krungu kalawan kupingé, sarta mangerti kalawan atiné, banjur padha mratobat, lan Aku nambani wong-wong mau. Nanging begja mripatmu, amarga bisa weruh; lan kupingmu, amarga bisa krungu. Matius 13:13–16.

Ing mangsa wektu iku, kang diwiwiti ing tanggal 11 September 2001, Gusti Yesus ngandika, “kowe bakal krungu bab perang lan kabar-kabar perang.” Ing kitab Wahyu, Yokanan nggambarake wong-wong kang krungu swaraning Kristus.

Aku ana ing Roh ing dinaé Gusti, lan krungu ana swara gedhé ana ing wingkingku, kaya swaraning kalasangka. Wahyu 1:10.

“Swara” kang dipunrungu iku “kaya kalasangka,” lan kalasangka iku pralambanging paprangan, sarta piyambakipun miyarsa swara punika saking wingkingipun. Banjur piyambakipun minger badhé mirsani swara punika.

Lan aku minger kanggo ndeleng swara kang ngandika karo aku. Bareng aku wis minger, aku weruh pitu kaki dian emas; lan ana ing tengah-tengahing pitu kaki dian mau

Anaijining kang kados Putraning Manungsa, ngagem jubah dawa nganti tekan sikil, lan ing dhadhané kasabuk sabuk emas. Sirahe lan rambuté putih kaya wulu wedhus, putih kaya salju; lan mripaté kaya geni murub; lan sikilé kaya tembaga alus, kaya-kaya murub ana ing pawon pangobongan; lan swarané kaya gumuruhing banyu akèh. Lan ana ing tangan-tengené pitu lintang; lan saka cangkémé metu pedhang landhep, landhepe loro; lan pasuryané kaya srengéngé kang sumunar sajroning kakuwatané. Lan nalika aku weruh Panjenengané, aku ambruk ana ing sikilé kaya wong mati. Lan Panjenengané numpangaké tangan-tengené marang aku, ngandika marang aku, Aja wedi; Aku iki Kang Kapisan lan Kang Pungkasan. Wahyu 1:12–17.

Paningal bab Kristus kang dideleng déning Yohanes nalika panjenengané noleh arep ndeleng swara iku, yaiku paningal kang padha karo kang dideleng déning Daniel ana ing pasal sepuluh, paningal kang padha karo kang dideleng déning Yesaya ana ing pasal enem, lan paningal kang padha karo kang dideleng déning Paulus nalika panjenengané nyumurupi sajarahing pitu gludhug.

“Andhap asor ora bisa dipisahaké saka kasucèning ati. Saya cedhak jiwa marang Gusti Allah, saya sampurna panjênengané diasoraké lan ditundhukaké. Nalika Ayub krungu swarané Pangéran saka ing prahara, dhèwèké matur, ‘Aku jijik marang awakku dhéwé, lan mratobat ana ing lebu lan awu.’ Nalika Yésaya mirsani kamulyaning Pangéran, lan krungu para kerub padha nguwuh, ‘Suci, suci, suci iku Pangéraning sarwa dumadi,’ nalika semana dhèwèké nguwuh, ‘Cilaka aku, awit aku wis sirna!’ Daniel, nalika diparani utusan suci, ngandika, ‘Kaéndahanku ing njero awakku malih dadi rusak.’ Paulus, sawisé diangkat menyang Swarga katelu, lan krungu prakara-prakara kang ora kena diucapaké déning manungsa, ngandharaké bab awaké dhéwé minangka ‘sing luwih cilik tinimbang kang paling cilik saka kabèh para suci.’ Yohanes, murid kang kinasihan, kang sumandhing ing dhadhané Gusti Yésus, lan mirsani kamulyané, iku sing ambruk ana ing ngarsané para malaékat kaya wong mati. Saya raket lan saya tetep kita nyawang Juru Slamet kita, saya sathithik kang bakal kita deleng ing awak kita dhéwé sing pantes disarujuki.” Signs of the Times, April 7, 1887.

Nalika Gabriel napsirake wahyu mau marang Daniel, dhèwèké ngaturaké kedadeyan-kedadeyan kenabian ing pasal sewelas. Kedadeyan-kedadeyan mau minangka gambaran peperangan, lan ing sajroning perlambang perang-perang iku, wahyu kang njalari saka tembung feminin “mareh,” kang diwedharaké minangka “marah,” njalari Daniel kaowah dadi gambaré Kristus. Nalika Kristus ngandika yèn kowé bakal krungu bab perang-perang lan kabar-kabar bab perang, Panjenengané lagi ngenali perang-perang kang diwedharaké ana ing Daniel pasal sewelas. Salajengipun Panjenengané uga ngenali yèn supaya bisa ndeleng wahyu kang njalari wong kang mirsani kaowah dadi gambaré Panjenengané, kowé kudu mbalik, awit swara iku ana ing mburimu. Perang-perang kang diperlambangaké ing Daniel 11 iku minangka gambaran perang-perang kang wis dumadi ing sajarah biyèn. Kanthi krungu bab perang-perang mau ing jaman kapungkur, wong diwulang bab sajarah kang saiki lagi dumadi, nanging mung manawa wong mau nduwèni mripat kanggo ndeleng lan kuping kanggo ngrungu.

Nalika Ezekiel nyathet manawa bakal ana sawijining wektu nalika wahyu iku ora bakal ditundha maneh, prakara iku ana gandhèng cenenge karo wahyuné Ezekiel bab pasucèn kaswargan, ing kono, ing antarané prakara-prakara liyané, Ezekiel mirsa “roda ana ing sajroning roda”, kang déning Sister White dipratélakaké minangka sesambungan ruwet antarané prastawa-prastawa manungsa.

Ing pinggiré Kali Kebar, Yéheskèl nyumurupi ana prahara angin puyuh kaya-kaya teka saka lor, “mêndhung gedhé, lan geni kang gumulung ing sajroné dhéwé, lan ana padhang ing sakiwa-tengené, lan saka ing tengahé katon kaya warna ambar.” Sawatara roda, padha silangan siji lan sijiné, diobahaké déning papat titah urip. Luhur ngungkuli kabèh iki “ana rupa dhampar, kaya katoné watu safir: lan ing ndhuwur rupa dhampar iku ana rupa kaya katoné manungsa ing sandhuwuré.” “Lan ana katon ing para kerubim wujud tangan manungsa ana ing sangisoré swiwiné.” Yéheskèl 1:4, 26; 10:8. Roda-roda iku angèl banget tata susuné, nganti ing paningal sepisanan katon kaya ora tumata; nanging padha obah kanthi kasalarasan kang sampurna. Makluk-makluk swarga, kang ditetepaké lan dipandhegani déning tangan ing sangisoré swiwiné para kerubim, padha nggerakaké roda-roda iku; ing sandhuwuré, ana ing dhampar safir, lenggah Panjenengané Kang Langgeng; lan ngubengi dhampar iku ana pelangi, lambang sih-kadarman ilahi.

“Kados dene prakawis-prakawis ingkang ruwet kados roda punika wonten ing sangisoring tuntunaning astanipun ingkang wonten ing sangisoring swiwinipun para kerubim, mekaten ugi reroncening prastawa-prastawa manungsa ingkang ruwet punika wonten ing sangisoring pangwaosing Allah. Ing satengahing pasulayan lan keribetaning para bangsa, Panjenenganipun ingkang lenggah ing nginggil para kerubim taksih nuntun lampahing prakawis-prakawis bumi.”

“Riwayaté bangsa-bangsa sing silih gumanti wis ngenggoni wektu lan papané sing wis katetepaké kanggo wong-wong mau, kanthi tanpa sadhar dadi paseksi tumrap bebener kang tegesé piyambak padha ora mangertèni, ngandika marang kita. Kanggo saben bangsa lan kanggo saben pribadi ing jaman saiki, Gusti Allah wis netepaké papan ana ing rancangan-Nya kang agung. Ing jaman saiki, manungsa lan bangsa-bangsa lagi ditaker nganggo lot ana ing asta Panjenengané Panjenengan kang ora tau klèru. Kabèh, lumantar pilihané dhéwé, lagi nemtokaké nasibé, lan Gusti Allah nguwasani samubarang kabèh supaya kalaksanane karsané.”

“Riwayat sing wis ditetepaké déning AKU INGGANG AGUNG ing Sabdané, nyambungaké gegandhèngan siji lan sijiné ing rentengan ramalan, wiwit saka kalanggengan ing jaman kapungkur nganti kalanggengan ing jaman kang bakal teka, nyaritakaké marang kita ana ing ngendi kita saiki ing prosèsi jaman-jaman, lan apa kang bisa diarep-arep ing wektu kang bakal rawuh. Samubarang kang wis diramalké déning ramalan bakal kalakon, nganti tekan wektu saiki, wis kacathet ing kaca-kaca sajarah, lan kita bisa yakin yèn samubarang kang isih bakal kelakon bakal katindakaké miturut urutané.

“Rubuhing pungkasan sakehing pamaréntahan kadonyan wis kawedhar kanthi cetha ana ing pangandikaning kayektèn. Ing ramalan kang kawedhar nalika putusan paukuman

saka Allah diumumaké marang raja pungkasaning Israèl, kaparingaké pawarta iki.”
Education, 178, 179.

Roda-roda kang ruwet, kang ing pandeleng kapisan katingal kaya ana ing kacampuran, iku sajatiné minangka dolanan ruweting prastawa-prastawa manungsa kaya dene katuduhaké ana ing pasulayan lan gegap-gempitaning bangsa-bangsa. Sajarah kang wus katetepaké déning Kristus ana ing Sabdané mratelakaké marang kita ana ing ngendi papan kita, lan kanthi mangkono iku nandhani karuntuhan pungkasan saka sakehing pamaréntahan kadonyan. Mangsa panyegelan tumrap wong satus patang puluh papat ewu iku papaning kasampurnaning pangaruh saka saben sesanti, lan ana ing sajarah iku roda-roda mau nggambaraké perang-perang lan pawarta-pawarta bab perang kang wis katandhakaké déning Kristus minangka “wiwitaning kasusahan”. Wiwitaning kasusahan iku diwiwiti tanggal 11 September 2001, awit ing wektu iku mangsa panyegelan tumrap wong satus patang puluh papat ewu diwiwiti, lan malaékat panyegel masang tandhané marang wong-wong kang nggresula lan nangis marga saka sakehing panggawé nistha kang kelakon ana ing sajroning pasamuwan lan nagari.

Perang-perang ing nagara iku ndadèkaké kasusahan tumrap wong-wong sing weruh lan krungu apa sing dilambangaké déning perang-perang mau. Sajarah panyegelan iku ngenali tumbangé pungkasan saka kabèh karajan kadonyan, lan panumbanganing karajan-karajan mau wis dilacak ana ing sajarah kenabian jaman biyèn. Nalika Yesaya, ing pasal enem, ndeleng wahyu sing padha kaya Yohanes, Daniel, Yehezkiel, Ayub lan Paulus, dhèwèké kanthi sukarela maju kanggo ngaturaké piwulang tumrap wektu iku, nanging dhèwèké takon nganti suwé pira dhèwèké kudu ngaturaké piwulang iku?

Aku uga krungu swaraning Pangéran, pangandikané, “Sapa kang bakal Dakutus, lan sapa kang bakal mangkat kanggo Kita?” Banjur aku matur, “Ingsun punika, utusa kula.” Panjenengané banjur ngandika, “Mangkaa, lan kandhaa marang bangsa iki, Kowé temenan krungu, nanging ora mangerti; lan kowé temenan ndeleng, nanging ora nyumurupi. Atiné bangsa iki padha gawéa dadi lemu, kupingé padha gawéa dadi abot, lan mripaté pejeja; supaya aja padha ndeleng kalawan mripaté, lan krungu kalawan kupingé, lan mangerti kalawan atiné, banjur padha mratobat, lan padha kapulihaké.” Aku banjur matur, “Dhuh Pangéran, nganti kapan?” Panjenengané mangsuli, “Nganti kutha-kutha dadi sepi tanpa penduduk, lan omah-omah tanpa wong, lan nagara dadi gersang banget, lan nganti Pangéran nyingkiraké manungsa adoh banget, sarta ana pangloning akèh ana ing satengahing nagara.” Yesaya 6:8–12.

Wangsulan sing diparingaké marang Yésaya yaiku yèn dhèwèké kudu ngaturaké pawarta iku nganti “tanah dadi tumpes kabèh.” Pawarta bab panyanggelan iku diparingaké ing wektu peperangan, lan peperangan iku kanthi cetha diidentifikasi minangka tafsiran saka wahyu “marah” kang kabèh para nabi wus padha nyeksèni. Pawarta lahiriah iku kaancang kanggo nuwuhaké pengalaman batin, nanging mung kanggo wong-wong kang “bakal ngrungokaké”.

Sesambunganing tentara proksi kapapaan, yaiku Nazi, ing perang donya kapindho, cocog, baris sawisé baris, karo tentara proksi kapindho ing perang proksi kapindho, lan perang

donya kapindho iku dhéwé uga selaras karo perang proksi kapindho. Sesambunganing perang proksi kapindho karo perang tapel wates ing Raphia sing saiki lagi kaulang ana ing Ukraina, sacara géografis sesambungan karo serangan kapindho Islam saka bilai katelu, kang diwiwiti ing 7 Oktober 2023, lan nggambarake rodha-rodha ana ing sajroning rodha-rodha miturut nubuat.

Ing taun 1999, sawijining buku kang ditulis déning John Cornwell diterbitaké. Ing wektu iku John Cornwell iku Senior Research Fellow ing Jesus College, Cambridge, Inggris, sarta sawijining jurnalis lan panganggit kang olèh bebungah. Buku iku ngrembug peranan paus Roma kang mrentah sajrone Perang Donya II. Buku mau diwiwiti saka kakungé paus ing tembé mburi, kang dadi tangan tengené Paus Pius IX, kang kawentar kanthi jeneng Pio Nono. Ing taun 1849, gerombolan Republik nyerang komplek Vatikan lan Paus Pius IX mlayu ninggal kutha Roma. Wong kang digawa bebarengan karo dhèwèké menyang pangasingan yaiku kakungé Eugenio Pacelli. Eugenio Pacelli iku putuné tangan tengené Paus Pius IX, lan ing tembé banjur dadi Pius XII, lan buku ngenani Eugenio Pacelli iku dijenengi Hitler's Pope, The Secret History of Pius XII.

Ing buku kasebut, Cornwell nлити nganti sepira Paus Pius XII, sing sadurunge yaiku Kardinal Eugenio Pacelli, mangertos lan nanggapi panyiksa marang wong-wong Yahudi déning rézim Nazi sajrone Perang Donya II. Panjenengané nduduhaké yèn menengé Pius XII ing ngarepé umum lan ora ana tindakane kanggo nyalahaké Holocaust mratandhani kapemimpinané sing ora susila sajrone perang.

Cornwell maringi konteks sajarah tumrap kalenggahan kapausan Pius XII, kalebu latar wuri diplomatiké lan dinamika pulitik jaman semana kang ruwet. Panjenengané nлити pendekatan Vatikan sajroning sesambungan karo Jerman Nazi. Cornwell netepaké yèn Pius XII gagal nglairaké swara mbela tumrap Holocaust lan campur tangan kanggo mbéla wong-wong Yahudi kang dianiaya, awit panjenengané, nalika taksih dados Kardinal ing taun 1933, wis ngraketaké sawijining konkordat karo Hitler kang njanjèkaké katundhukan Katulik marang pakaryané Hitler.

Kita badhé nerusaké panaliten punika ing artikel salajengipun.

Sawisé Perang Donya II, sawatara penjahat perang Nazi kasil uwal saka kaadilan kanthi mlayu menyang manéka nagara, kalebu sawetara ing Amérika Kidul. Cara-cara utama sing dienggo déning wong-wong mau kanggo uwal lan tekan Amérika Kidul antarané yaiku:

Ratlines: Ratlines iku jalur-jalur pelarian rahasia kang diadegaké déning manéka organisasi, kalebu Gréja Katulik lan badan-badan intelijen kang simpati, kanggo mbiyantu para Nazi lan buronan liyané supaya bisa lolos saka Éropah. Jalur-jalur iki kerep nglibataké panganggon identitas palsu, dokumèn palsu, lan jaringan panyelundupan kanggo nglancarake lelampahané menyang panggonan-panggonan perlindungan kang aman, kalebu Amérika Kidul.

Dokumen Palsu: Akeh buronan Nazi entuk paspor, visa, lan dokumen lelungan liyané sing dipalsokaké kanggo ndhelikaké jati dhiriné sing sejati lan supaya bisa uwal saka panangkepan. Wong-wong mau migunakaké dokumen-dokumen iki kanggo lelungan lumantar nagara-nagara netral utawa sing simpati marang wong-wong mau sadurungé tekan Amérika Kidul.

Keterlibatan para panguwasa: Ing sawatara prakara, para pejabat ing negara-negara Amérika Kidul sing nduwèni simpati milih meneng waé marang anané para buronan Nazi utawa kanthi aktif mbiyantu wong-wong mau supaya bisa nyingkiri panangkepan. Sawatara pamaréntahan, mligi kang dikuwasani rézim otoriter sing nduwèni simpati marang ideologi Nazi, maringi pangayoman marang wong-wong iki.

Celah-Celah Hukum: Sawatara durjana perang Nazi migunakaké celah-celah hukum utawa angger-angger ekstradisi kang kendho ing nagara-nagara Amérika Kidul kanggo ngindhari ekstradisi menyang Éropah, ing ngendi wong-wong mau bakal ngadhepi tuntutan hukum tumrap kadurjanan-kadurjanané.

Sakabèhé, gabungan antarané ratlines, dokumèn palsu, keterlibatan para panguwasa, lan cela-cela hukum ndadèkaké para penjahat perang Nazi bisa uwal menyang Amérika Kidul lan ngindhari kaadilan nganti pirang-pirang taun sawisé pungkasaning Perang Donya II. ChatGPT, Maret, 2024.